

	1922	1924	1925	1926
Mænd.....	1,4 pCt.	2,9 pCt.	3,9 pCt.	4,2 pCt.
Kvinder.....	10,1 —	11,1 —	18,4 —	13,9 —

Man kan formentlig herefter forvente, at Gennemførelsen af en Ordning som den heromhandlede vil medføre en Forøgelse af de aarlige Udgifter paa 4 à 5 pCt.

Medlemmerne, Kontorchef *Berner*, Folketingsmand *L. D. Rasmussen* og Fuldmægtig *Zeuthen*, kan ikke underkende de Betænkeligheder, der er kommet til Orde mod en saadan udvidet Forsikringspligt, men maa paa den anden Side formene, at den forsikredes Færden til og fra Arbejdsstedet er saa nødvendigt knyttet til Arbejdet, at det vil være rimeligt at udvide Forsikringen til ogsaa at omfatte disse Ulykkestilfælde.

Dette Flertal foreslaar derfor i Ulykkesforsikringsloven, § 3, efter 1. Pkt., indsat følgende Bestemmelse: »Endvidere omfatter Forsikringen Ulykkestilfælde, der rammer den forsikrede paa Vej til eller fra Arbejdsstedet, naar hans Færden foranlediges af og staar i umiddelbar Sammenhæng med saadan Beskæftigelse», samt efter sidste Ord »Beskæftigelse» i Paragraffens 1. Stk. indsat »og Færden til og fra Arbejdssted«.

Medlemmerne, Kontorchef *Birkmose* og Ingeniør *Schøller*, maa finde de paa Sp. 4425 fremførte Betænkeligheder mod en saadan Bestemmelse for overvejende og kan ikke slutte sig til Forslaget om en saadan.

6. Spørgsmaal om Ændringer i Ulykkesforsikringslovens 7. og 8. Kapitel.

Udvalget har drøftet nogle af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk m. m. rejste Spørgsmaal angaaende Ændringer i Bestemmelserne i Lovens 7. og 8. Kapitel.

Forbundet har først rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke maatte kunne paalægges Kommunalbestyrelserne at meddele Forbundet Oplysning om, hvem af de i Kommunen hjemmehørende der maatte have et af de i Lovens 8. Kapitel nævnte Erhverv. Medens Udvalget maa formene, at der ikke er nogen Rimelighed for at give Forbundet en særlig Stilling frem for de øvrige til Tegning af Forsikring i Medfør af Ulykkesforsikringsloven anerkendte Forsikringsselskaber, for saa vidt angaar forsikringspligtige Arbejdsgivere, maa man finde det rimeligt, at der ydes Forbundet Støtte til at faa indtegnet de selvstændige Fiskere m. v., der i Henhold til Bestemmelsen i Lovens § 66 C har Pligt til at forsikre sig selv. Forholdet er det, at de paagældende eo ipso er Medlemmer af Forbundet, og at dette har en Pligt til at betale Erstatning til dem i paakommende Ulykkestilfælde, uanset om Indmeldelse faktisk har fundet Sted eller ej. Der har forekommet adskillige Tilfælde, hvor Forbundet har maatte udrede Erstatning, uden at der har været betalt nogen Præmie, og det maa antages, at et ikke ringe Antal forsikringspligtige Personer unddrager sig Præmiebetaling; Forsikringen bliver derved dyrere for de andre. Da det derhos maa anses for at være af Vigtighed, at det paa Forhaand er klaret, hvilke Personer der er forsikret, er man enedes om at foreslaa, at der i Lighed med den i Norge gældende Ordning indføres en Ordning, hvorefter det paalægges Kommunalbestyrelserne hvert Aar at udfærdige Lister over de efter § 66 C forsikringspligtige og meddele Forbundet disse; disse Lister skal da, efter at eventuelle Fejl i disse er godtgjort og rettet, være afgørende for, hvem der er forsikret efter § 66 C. Man stiller derfor følgende Forslag til Affattelse af Lovens § 66 C:

»Enhver Person, der for egen Regning eller i Fællesskab med andre driver Erhvervsvirksomhed, som falder ind under dette Kapitel — Lodser, der er Medlemmer af en statsautoriseret Pensionskasse, dog undtaget — og for hvis Vedkommende sædvanlig mindst